

akti+

Čtyři dny dřiny, krve a potu

Oči a uši velitele. To jsou průzkumné skupiny
4. brigády rychlého nasazení

Připraveno
ve spolupráci
s redakcí:

Čtyři dny dřiny, krve a potu

Oči a uši velitele. To jsou průzkumné skupiny 4. brigády rychlého nasazení. Jejich úspěšná činnost pomáhá určit, jaký protivník, kde a jakou silou proti nim může udeřit. Bojová síla bez průzkumu, to je předem prohraná bitva. Proto jsou v průzkumných hlídkách ti nejlepší z nejlepších. Dostat se k nim však není jednoduché. Červené barety mají jedno z nejnáročnějších výběrových řízení, které patří k těm nejtěžším v rámci celé armády. To letošní proběhlo během čtyř dnů koncem března v Doupovských horách.

Drsná příroda Doupovských hor, kruté klimatické podmínky a zvítězit sám nad sebou. S tím vším šli do toho všichni zájemci o prestižní zařazení k průzkumné hlídce 4. brigády rychlého nasazení. Už jenom splnění požadavků na samotnou nominaci do výběrového řízení vyžaduje splnění náročných kritérií. Všichni ti, co se do průzkumného týmu hlásí, musí být mimo jiné schopni zasazení padákovým výsadkem.

„Proto zdravotní klasifikace A – schopen jako výsadkář, je tím zásadním nominačním kritériem,“ vysvětluje kapitán Milan Němec, tiskový důstojník z velitelství 4. brigády rychlého nasazení. „Vojáky totiž čeká široké spektrum fyzických aktivit, od vytrvalostních dovedností až po aerobní cvičení. Dalším důležitým faktorem je psychická odolnost, která je

v tomto výběrovém řízení mnohdy důležitější než fyzická. Adepti si mnohdy sáhnou na dno svých sil, ale sami na sobě si také mohou ověřit, že složité situace zvládnou, což je pro jejich psychiku velmi důležité.“

Bez jména a bez hodnosti

Hned po příjezdu projdou adepti vstupním psychologickým vyšetřením, které se bude v dalších dnech průběžně doplňovat. Potom musejí odevzdat i veškerá zařízení, která by jim mohla výběrové řízení zjednodušit, a předložit ke kontrole určenou povinnou výbavu. „Po celou dobu výběrového řízení se pak účastníci vzdávají svého jména i hodnosti. Všem jsou přidělena pouze čísla, což mezi nimi smazává všechny rozdíly,“ vysvětluje kapitán Němec.

Pro zahřátí – pět kiláků se zbraní

Zahřívacím kolem zahájení fyzického přezkoušení je pětikilometrový běh se zbraní. Následují kliky do vyčerpání sil, sedy-lehy v časovém limitu tří minut, shyby na hrazdě, opět do úplného vyčerpání a dřepy v limitu čtyř minut.

„Potom se vojáci přesunují na překážkovou dráhu NATO, kterou musejí zdolat v co nejkratším časovém limitu,“ popisuje další úkoly Milan Němec. „Vzápětí a bez odpočinku musejí zdolat výškové lezení na umělé stěně Jakub, kde zároveň plní řadu náročných úkolů, jako je slánění s materiálem, vázání uzlů a další dovednosti spojené s lezením.“

Po skončení lezecké části čeká na všechny účastníky noční zátěžový třicetikilometrový pochod

s pětadvaceti kily na zádech. „Tato disciplína má za úkol uchazeče vyčerpat do úplného maxima, a to nejen po fyzické, ale i po psychické stránce,“ říká kapitán Němec. „Tady také nastává nejtěžší fáze výběrového řízení a skutečně se tu láme chleba. V této části vzdává boj se sebou samým nejvíce adeptů.“

Taktika, topografie i první pomoc

Další den musí ti, co zůstali ve hře, zvládnout úkoly z různých vojensko-praktických dovedností. Jedná se především o taktickou přípravu, topografické znalosti, ale i zdravotní dovednosti. Každý voják musí umět poskytnout první pomoc nebo navázat spojení za použití dostupných spojovacích prostředků. „Všechny disciplíny naši specialisté připravili tak, aby na sebe v logickém sledu navazovaly a všechny účastníky udržovaly v neustále aktivě,“ pokračuje tiskový důstojník. „Průzkumná hlídka působí v terénu často pěšky, proto je v rámci přijímacího řízení kladen důraz na schopnost vykonávat dlouhé pochody se zátěží.“

Následující den začínají vojáci ranním orientačním dvacetikilometrovým pochodem, kde jsou průběžně přezkušováni z topografické přípravy. To je disciplína, která je pro členy průzkumné hlídky stěžejní, a bez níž se v často neznámém terénu neobejdou.

Prorážení ledu bez ztráty materiálu

Na závěr museli všichni, co prošli úspěšně náročnými úkoly, zvládnout střeleckou přípravu a překonat vodní překážku s materiálem. Voják přitom nesmí nic ztratit. „Tady na absolventy číhá jeden z kritických okamžiků výběrového řízení. Vodní překážku musí zdolat bez ohledu na aktuální klimatické podmínky, a letos zrovna byly mrazy, takže vodní plocha byla pokryta ledem. I tato situace dostatečně prověřila motivaci účastníků,“ říká kapitán Němec.

V tomto turnusu díky náročnosti výběrového řízení uspělo pouze pět uchazečů, další odstoupili ze zdravotních důvodů. „Ti, kteří však náročné přijímací řízení úspěšně završí, mají možnost si vybrat ze široké škály nabízených míst v rámci průzkumných týmů naší jednotky,“ dodává závěrem Milan Němec. „Jejich zařazení na odpovídající služební místo je pro ně prioritou, spojenou s prestiží.“

Je to jen v hlavě

To je věta, která se nesla po celou dobu Doupovem. Opakovali ji instruktoři, ale především všichni účastníci.

„Výběrko mě hodně překvapilo, a to i přes to, že již nějakou dobu u výsadkářů sloužím,“ svěřil se jeden z úspěšné pětice, který zamíří k průzkumnému týmu. „Komplexnímu polnímu výcviku věnujeme mnoho času a v terénu býváme i několik dní, ale tady následovaly jednotlivé disciplíny krátce za sebou, to vše bez možnosti odpočinku. Musím říct, že jsem závěrečný den mlel z posledního, ale nevzdal jsem to, a vyplatilo se mi to.“

Text: Jana Deckerová,
foto: nrtm. Pavel Záborský

Čeští mentoři pomáhají v operaci Inherent Resolve s výcvikem boje proti terorismu

Liberečtí chemici v Iráku

Už tři měsíce působí na území Irácké republiky výuková a výcviková mise. Jde o 1. výcvikovou jednotku chemického vojska Irák, která je tvořena dvanácti příslušníky 31. pluku radiační, chemické a biologické ochrany z Liberce. Až do srpna letošního roku bude v rámci operace Inherent Resolve vykonávat poradní a mentorovací činnost při výcviku specialistů chemického vojska irácké armády v oblasti ochrany proti zbráním hromadného ničení (OPZHN).

Čeští vojáci působí na základně Al Taji, která se nachází zhruba 30 kilometrů severně od Bagdádu a patří irácké armádě. Menší část včetně letiště je svěřena do využívání koaličním vojskům. Liberečtí chemici jsou zařazeni pod australsko-novozélandské úkolové uskupení ANZAC, jehož úkolem je výuka příslušníků irácké armády a ochrana proti zbráním hromadného ničení. Armáda USA pak poskytuje potřebné zázemí od stravování, přes ubytování, po základní pracovní prostory. „V prvním běhu, který začal v březnu, bude školen 75 iráckých instruktorů v oblastech dekontaminace, chemického a radiačního průzkumu, odběru vzorků a systému výstrahy a varování. Iráčtí kolegové si naší přítomnosti velmi váží a oceňují naši ochotu pomoci v jejich boji proti Da'eš,“ uvedl velitel kontingentu major Petr Breda.

Respekt od protinožců

Chemici mají nelehký úkol, a to prošlapat cestičky spolupráce s příslušníky armád Austrálie, Nového Zélandu, USA, Slovenska, Polska či Singapuru a vytvářet veškeré pracovní zázemí pro sebe a především pak své nástupce v dalších rotacích. S iráckými kolegy už také diskutovali o průběhu a obsahu výuky, která je neustále upravována dle aktuální bezpečnostní situace. Těchto jednání se mimo jiné pravidelně účastní i velitel posádky Taji brigádní generál Khaddim, velitel chemického pluku štábní generál Al-Satar a velitel chemické školy brigádní generál Rafa. Příslušníci české armády také získali unikátní příležitost součinnosti s armádami Austrálie a Nového Zélandu, které spolu historicky spolupracují od počátku první světové války v úkolovém uskupení jménem ANZAC. Jelikož je třeba neustálého stmelování, tak velitel uskupení plukovník Calhoun organizuje rozličné stmelovací

soutěže, v nichž si i čeští chemici vedou velmi dobře. Počasí i prostředí je na místě přímo učebnicově vojenské, ale i v intenzivním dešti, který na místě občas panuje, se chemikům po kotníky v bahně dařilo zdárně plnit úkoly vyhledávání improvizovaných výbušných zařízení, první pomoci v boji nebo týmové spolupráci při přesunech těžkým terémem s raněným. Čeští chemici si tak hned od začátku vysloužili respekt svých kolegů od protinožců.

Ochrana lektorů

Nedílnou součástí každé mise a výcvikové jednotky jsou i příslušníci, kteří jsou zodpovědní za její ochranu a obranu. Během výuky působí především jako ochranka lektorů a jsou zodpovědní za sledování okolí výukových prostor. Jejich práce rozhodně nepatří mezi ty jednoduché. Ochrana vyžaduje nepřetržité sledování okolí budovy a prostorů, kde probíhá výuka. V Iráku panují teploty překračující 35 °C, příslušníci ochranky však nesmí polevit v soustředění ani na chvíli. Berou svůj úkol velice zodpovědně. Průběh fyzické ochrany lektorů přibližuje nrtm. F. M.: „Ochrana provádíme v těžké balistice a plně vyzbrojení. Hmotnost naší výstroje dosahuje téměř 30 kilogramů, a vysoké teploty naši práci také moc neulehčují. Nedovolíme však, aby se během výuky k učebně přiblížil kdokoli další, kdo je také ozbrojený. Moc dobře si uvědomujeme, že kluci vkládají svoji bezpečnost i svůj život do našich rukou.“

Jako vstřícný krok irácká strana souhlasila, že posluchači kurzů budou na výuku přicházet neozbrojení. Taji je však vojenská základna. V blízkosti prostoru, kde se učební prostory nachází, nezdávka probíhají taktické dríly dalších jednotek irácké armády pod taktovkou ANZAC. Tyto výcviky jsou často doprovázeny střelbou za použití výcvikové, ale

i ostré munice. Důležitá je tak komunikace s iráckými protějšky, pevné nervy a nikdy nepolevující ostrážitost příslušníků ochranky.

Kontrola procesů

Činnost českých chemiků je pravidelně předmětem kontroly komise VAT (Vulnerability Assessment Team). Úkolem komise pod vedením brigádního generála Štefana Muránského bylo identifikovat nedostatky jednotky včetně slepých míst jejich působení, a nabídnout pomoc při jejich odstraňování. Předseda komise měl možnost osobně mluvit s generálem Rafou, velitelem uskupení ANZAC plukovníkem Calhounem a velitelem amerického prvků podpory BOS-I podplukovníkem Turnerem. Jednotce se za krátkou dobu působení podařilo drtivou většinu cestiček prošlapat ještě před příjezdem komise, včetně vyřešení většiny z velkého počtu prvotních problémů. Generál Muránský tak mohl jednotku a jejího velitele pochválit za dosavadní výtečnou činnost. „Jednotka je vysoce profesionální, satisfakce s obsahem výuky je jak na straně koaliční, tak irácké. Jednotka je schopna plnit svoje úkoly bez omezení, a takto to budu prezentovat náčelníkovi Generálního štábu.“

Příslušníci jednotky nelení ani v oblasti tělesné přípravy. Rotný T. S. vyhrál pětikilometrový běh v den svátku svatého Patrika v silné konkurenci běžců z řad australských, novozélandských, amerických či slovenských vojáků. Čeští chemici tak zdárně pokračují v udržování dobrého jména AČR, ukazují vysokou úroveň svých schopností při působení v mezinárodním prostředí. Pozitivní zjištění a spokojenost komise VAT jsou toho jasným důkazem.

Text: npor. J. K., Michal Voska, foto: archiv jednotky

A fakta

Jádro výcvikové jednotky chemického vojska na základně Al-Taji v Iráku tvoří instruktoři chemického vojska. Jednotka v celkové počtu 12 osob je sestavena z příslušníků 31. pluku radiální, chemické a biologické ochrany Liberec. 1. výcviková jednotka chemického vojska, Irák převzala plnění operačního úkolu dne 1. února 2018. Příslušníci pluku mají bohaté zkušenosti s výcvikem příslušníků chemických jednotek zahraničních armád. V minulosti se podíleli na výuce a výcviku vojáků armád Kuvajtu, Afghánistánu, Indie, Jordánska nebo Srbska, přičemž se dále pravidelně podílejí na výuce a výcviku vojáků koalice a koaličních partnerů ve škole NATO v německém Oberammergau nebo Centru odborné přípravy JCBRND COE ve Vyškově. I oni se sami pravidelně zdokonalují výcviky s ostrými bojovými chemickými látkami na chemickém polygonu Zemianske Kostolany na Slovensku, a dále výcviky se zdroji ionizujícího záření ve spolupráci s Ústavem OPZHN ve Vyškově a Státním ústavem radiální ochrany v Praze.

Posádky českých a belgických vrtulníků kooperují již řadu let

Moravian Griffon 2018

Další mezinárodní cvičení vzdušných sil NATO Squadron Exchange 3 se uskutečnilo v České republice. Jeho cílem bylo prohloubení bilaterální spolupráce se vzdušnými silami Belgie na úrovni společného leteckého výcviku při plánování a provádění misí. Jde o pravidelné cvičení, které utužuje vztahy obou zemí a posádkám i pozemnímu personálu přináší vzájemné předávání zkušeností na rozličné technice.

Cvičení se účastnil třicetičlenný belgický tým se třemi vrtulníky AgustaWestland AW109BA/C z letecké základny Beauvechain. Za náměšťskou základnu pak dva vrtulníky Mi-24/35 a jeden Mi-171Š z 221. letky. Součástí jsou též vojáci ze 102. průzkumného praporu z Prostějova a 15. ženijního pluku z Bechyně. Příslušníci pozemních vojsk se zapojili do plánování a provedení mise COMAO (Composite Air Operations). Při létání využívali piloti prostředky pro noční vidění a to i při letech v malých výškách. Nedílnou součástí celého cvičení byla i letecká podpora pozemních vojsk, tedy vzájemné propojení sil. „V prvních dnech cvičení absolvovali letci školení,

seznamovací lety a ladili společně plánování misí. Výhodou pro nás je samozřejmě dlouholetá spolupráce, která prohlubuje vzájemnou interoperabilitu. Piloti i pozemní personál se znají z řady předešlých cvičení a tak je spolupráce na špičkové úrovni,“ uvedl podplukovník Petr Slíva, velitel 221. letky.

Dlouholetá spolupráce

Spolupráce českých a belgických vrtulníků začala před lety, kdy ještě fungovala vrtulníková základna v Přerově. Po několikaleté odmlce byla vzájemná spolupráce obnovena v roce 2014 a čeští

letci pravidelně létají cvičit do Belgie a belgičtí zase do Česka. Výměny probíhají v rámci aliančního programu výměny letek (NATO Squadron Exchange). Belgičané vítají, jaké jsou u nás podmínky, řada výcvikových prostorů, ale i v případě zimního období náročnost, či sníh a třeškové mrazy. Nejde tedy jen o piloty, ale i o pozemní personál, či i ostatní složky armády, která si naše prostory pronajímá. Dva roky nazpět byla situace při výcviku složitá, zejména po psychické stránce, kdy v Bruselu zaútočil terorista a samozřejmě, šlo i o citlivou událost pro piloty a pozemní personál cvičící u nás.

Odlíšná pilotáž

Je bez debat rozdíl techniky pilotáže Mi-24/35 a A-109. Belgický vrtulník létá neustále v malém náklonu několika stupňů (kolik stupňů to závisí na dopředné rychlosti a na použitém výkonu). U Mi-24/35 je pilotáž rozdílná, protože má DUAS, což jsou svislá a vodorovná křídélka na vysunutých tyčích na přední, určená pro měření úhlu vybočení a úhlu náběhu disku rotoru. Pokud pilot letí tak, že svislá křídélka jsou v ose s podélnou osou vrtulníku, má mírný pravý náklon a letí aerodynamicky čistě. A to má náš stroj ještě vyosený rotor doprava o 2,5 stupně. Pokud si pilot všimá horizontálních křidélek, nemusí sledovat variometr a o mnoho přesněji lze provádět manévry se současným udržením zvolené výšky. Problém je pouze v noci, protože DUAS není ve tmě vidět. Z toho plynou i specifika společného výcviku, kdy pro obě země jde o cenné zkušenosti, naučí se slétávat ve formaci s koncepčně odlišným strojem, ale také využívat moderních prostředků nočního vidění, což bylo součástí cvičení.

Noční vidění

V případě letů s prostředky pro noční vidění byla určitou změnou již samotná výška letu. Běžné lety v rámci cvičení Moravian Griffon se provádějí ve výšce 300 metrů, zatímco s brýlemi nočního vidění v sedmdesáti až sto metrech nad zemí. Vzhledem k tomu, že je zde velké riziko střetu s překážkami, byl proveden před nočním létáním vždy ještě kontrolní let za denního světla. Během něho si piloti prolétnou celou noční trať a do mapy důsledně zakreslí vše, co by je mohlo za tmy ohrozit. Drobné úpravy se před nočním létáním dělají také na samotném vrtulníku. Jde například o sejmutí vnějších zpětných zrcátek či o zakrytí některých vnitřních štítků tak, aby nedocházelo k rušivým odrazům světla. Další omezení vyplývají z konstrukce NVG. Zatímco lidské oko s periferním viděním zabírá úhel kolem 200 stupňů, u nočních brýlí je to jen asi 38 stupňů. Pilot tak vše vidí, jako by se díval skrz úzkou trubku. To značně ztěžuje zejména odhad výšky a rychlosti. Pokud je vrtulník ve visu, je velice obtížné poznat, zda se nějakým směrem neposouvá. Proto zde více než jindy záleží na dokonalé souhře osádky.

A fakta: Porovnání obou strojů

	Mi-24/35	AgustaWestland AW109BA/C
Průměr nosného rotoru	17,30 m	11,0 m
Délka	17,51 m	13,04 m
Hmotnost prázdného stroje	8 450 kg	2 000 kg
Maximální vzletová hmotnost	11 500 kg	3 000 kg
Maximální rychlost	335 km/h	285 km/h
Dolet bez přídavných nádrží	450 km	964 km
Dynamický dostup	4 800 m	6 000 m
Pohonná jednotka	TV3-117 o výkonu 2× 1 638 kW	2× turbohřídelový motor o výkonu 423 kW

Vrtulník versus stíhačka

Příslušníci 102. průzkumného praporu z Prostějova a 15. ženijního pluku z Bechyně byli též nedílnou součástí výcviku, který okořenilo zapojení čáslavských letounů L-159 Alca z 212. letky v rámci výcvikového bloku Evasion Training – taktické manévry vrtulníku proti útočícímu stíhači. To bylo prováděno v celém průběhu dle naplánovaných scénářů a pro relativně pomalu letící vrtulníky šlo o zajímavou zkušenost při eliminaci podstatně výkonnějšího stroje nepřítele. Ač by se mohlo zdát, že vrtulník nemůže být schopen sestřelit stíhací stroj, opak je pravdou. Právě obratnost vrtulníku, možnost visu atp. z něj činí obávaného nepřítele. Větší výhodu v tomto samozřejmě měl stroj Mi-24/35, který při dřívějších mezinárodních cvičeních dokazoval vhodnost svého označení Hind, jenž v překladu znamená laň. Elegantní let, který se v mžiku stal rychlým, dynamickým a úskočným, dokázal potrápit nejednoho soupeře.

Text: Michal Voska, foto: autor a Jan Kouba

Zaměřeno na targeting

První absolventi zahraničních kurzů pro dělostřelce už v Jincích předávají své zkušenosti

Při nedávném setkání s velitelem dělostřelců v Jincích plukovníkem Ivanem Mrázem jsme také hovořili o tom, že se v poslední době začala dařit spolupráce se zahraničními partnery, kteří školí ve svých kurzech také české dělostřelce.

„Potřebujeme, aby mladí velitelé získávali schopnosti a dovednosti v oblasti palebné podpory dělostřelectva. Nové informace. Nové schopnosti. Seznamovali se s aktuálními postupy aliančních armád. Třeba jak zabezpečovat palebnou podporu, jak ji vyžadovat, plánovat, provádět a všechny ty ostatní otázky, které souvisí se začleňováním našich jednotek do aliančních uskupení. Očekáváme, že s nákupem nového děla bude nový systém řízení palby, kde jsou určité, v rámci

Aliance zavedené, postupy. Je třeba mít povědomí, jak to dělají ostatní spojenci, abychom byli plnohodnotně zapojeni do mezinárodních operací,“ uvedl k vyslání českých dělostřelců do zahraničních kurzů plukovník a pokračoval: „Pro mladé velitele je absolvování základních dělostřeleckých kurzů, ať už ve Velké Británii či ve Spojených státech amerických, důležité třeba už i pro to, aby mohli v budoucnu navazovat na vyšší odborné kurzy v zahraničí.“

Fenomén targeting

Termín targeting – zacílení, bývá spojován s marketingovou metodou a druhou fází ve výběru trhu, na nějž se chce společnost zaměřit. To je definice, která se objevuje v souvislosti se studiem ekonomiky. Ovšem tento termín používají i vojáci. Ti pod pojmem targeting vidí proces výběru a stanovení priority cílů

a odpovídající reakce na ně v souladu s operačními požadavky a schopnostmi jednotek.

Právě targeting je hlavní náplní kurzu, jímž procházejí také čeští dělostřelci ve Velké Británii. Jedním z nich je major Štěpán Zvěřina, který ukončil v únoru letošního roku třítydenní kurz s názvem Full Spectrum Targeting Course na britské základně Lark Hill. Navázal tak na svou každodenní praxi v jediném dělostřeleckém útvaru v Jincích na Příbramsku, kam přišel po absolvování Univerzity obrany už v roce 2005. Je zde zařazen na funkci náčelníka štábu 131. dělostřeleckého oddílu.

„Jak vyplývá z názvu kurzu, byla výuka v něm zaměřena především na rozšíření poznatků, které jsem již získal studiem i praxí u nás.“

Bylo to potvrzení, že produkty na cvičeních jsou stejné jako u nás. Britský kurz se ale targetingem zabýval v širším spektru. Od rozhodnutí, jak působit na určité cíle, skupiny až po jednotku, která tato rozhodnutí v dané oblasti plní. Byla to pro mne osobně velká zkušenost, měl jsem možnost získat přehled o tom, jak targeting dělají jinde,“ uvedl major Zvěřina.

„První týden byl zaměřen na čistě teoretickou část výuky a druhý a třetí se nesl ve znamení získávání praktických návyků.“

Kurz byl, podle jeho názoru, dobře načasován. Nastoupil do něho s poměrně bohatou praxí v dělostřeleckém útvaru a dá se říci, že byl logickým pokračováním jeho kariéry. Hlavní předností byl fakt, že i když je zaměřen na důstojníky, kteří by měli působit na stupni divize, lze jej zúročit i na brigádě. Spolu s českým majorem kurzem prošlo dalších osm zahraničních účastníků z armád Německa, Francie, Saudské Arábie či Kamerunu.

V simulačním centru britské dělostřelecké základny se účastníci kurzu zapojili do řízení možných bojových situací. Museli reagovat, reálně rozhodovat, hledat řešení vedení účinné palby v situacích, které jim podsovaly počítače. K dispozici měli palebné prostředky, které užívají dělostřelci armád států NATO.

Závěrečné přezkoušení probíhalo tak, že si studenti připravili na základě námětu powerpointovou prezentaci s vlastním řešením zadané problematiky. Zkoušejícím nebyl nikdo jiný než šéf britského dělostřelectva.

„Pro mě to byla další zkušenost, kterou lze uplatnit i při společných mezinárodních cvičeních. Ovšem na vyšší úrovni. Třeba při závěrečné zkoušce, kterou si budu dlouho pamatovat, protože nebyla jednoduchá a musel jsem v ní reagovat na všetečné dotazy zkoušejícího. Bylo nutné vycházet z taktické situace britské divize, v jejíž sestavě jsme působili. Hledali jsme nejlepší řešení s co nejmenšími ztrátami, tedy těmi přidruženými. Museli jsme například při rozhodování brát do úvahy i to, jaké informace o ztrátách předáme civilnímu obyvatelstvu,“ podtrhl jeden z prvních českých absolventů britského dělostřeleckého kurzu.

Rozšíření obzoru dělostřeleckého vzdělání mělo i tu výhodu, že se seznámil s tím, jak partneri reaguji

na nové trendy v tomto oboru. Targeting je celý soubor opatření, který třeba počítá i s variantami následků po zničení vybraných cílů, určenými prostředky vedení palby. Existuje i plánovaný targeting, kdy se předpokládá působení na cíle už 48 hodin dopředu. Zvolit optimální variantu působení dnes pomáhá i kybernetika. Britové využívají k úderům letectvo, námořní síly a další prvky, které doplňují dělostřelecké prostředky.

Univerzita obrany v pěti měsících

Tak by bylo možné s velkou nadsázkou shrnout obsah kurzu dalšího absolventa zahraničního kurzu z 13. dělostřeleckého pluku v Jincích. Pětatřicetiletý poručík Petr Hnízdil je jediným Evropanem, který nedávno dokončil v americké Oklahomě na základně Fort Sill pětíměsíční kurz s názvem Field Artillery Basic Officer Leader. Ten je určen pro příslušníky US Army a Národní gardy USA, pro poručíky, kteří mají nastoupit na dělostřelecké pozice. Po absolvování kurzu jsou předurčení pro místo velení na palebné baterii.

„V kurzu nás bylo celkem 93, z toho sedm ze zahraničí. Bylo dobré, že jsem byl do kurzu vyslán po dvouleté službě tady v Jincích. Mám už určité zkušenosti, které se při studiu dost hodily. Samotní organizátoři kurzu mimo jiné také na tyto mé zkušenosti nejspíš spoléhali, a chtěli asi mou účastí ten kurz zpestřit,“ přiznal poručík Hnízdil.

Základní kurz u amerických spojenců v Oklahomě je více praktickým. Prakticky se zde procházejí předpisy, které jsou stanoveny pro jednotlivé postupy. Zatímco u nás se klade mnohem větší důraz na manuální nastavení prvků, selže-li v případě amerických dělostřelců automatizovaný systém, snaží se ho oni opravit a až potom je krajním řešením manuální nastavení.

Rozdíly je prý také ve formulářích, které spojenci užívají. Obsahují mnohem širší spektrum údajů než ty naše. Na druhou stranu se poručíkovi zdály trochu méně přehledné. Spolu s ním kurz absolvovali vojáci, kteří toho o dělostřelecké odbornosti zrovna moc nevěděli. Podle probíraných vžitých standardních postupů si ale jako dělostřelci na základních velitelských funkcích určitě budou umět poradit. „Je to

taková naše malá Univerzita obrany shrnutá do pěti-měsíční intenzivní odborné přípravy,“ dodal poručík.

Veliký důraz prý zkušené instruktoři, kteří měli za sebou výsledky ze zahraničních bojových misí, kladli na plánování vedení palby a systematickou přípravu. Jednou za měsíc se konaly praktické střelby s naváděním palby na cíle.

„Měli jsme možnost vyzkoušet si spolupráci s veliteli mechanizovaných jednotek, kteří žádali o palebnou podporu, společně jsme plánovali. Koordinace v mezinárodním měřítku byla pozitivem, stejně jako fakt, že jsem si rozšířil povědomí, jak lze zpracovávat data. To v praxi určitě využiji,“ podotkl absolvent amerického základního kurzu. Neméně důležitá byla pro něj prý i možnost poznat nové partnery. Lidi, s nimiž je reálná šance potkat se i v budoucnu při zdokonaňování se v odbornosti.

Text: Miroslav Šindelář,
foto: archiv účastníků kurzu

A fakta

Targeting pozemních sil je nedílnou součástí plánovacího a rozhodovacího procesu a je zaměřen na pozemní operace na stupni brigáda (na bázi brigádního úkolového uskupení) a vyšší.

Targeting pozemních sil je založen na funkcích:

Rozhodnutí (Decide), Zjišťování a sledování (Detect), Působení (Deliver), Hodnocení (Assess).

